

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122202898
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3122202898.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. A., o zaplatenie 1.234,30 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 6. marca 2023, č.k. 14Csp/22/2022-95, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 412,22 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 23.06.2021 do zaplatenia, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 1.234,30 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok od postupcu D. D., E. nadobudol pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky. Tie sa žalovaný zaviazal vrátiť v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný však porušil zmluvu riadnym nesplácaním splátok, a tak postupca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Dlžnú sumu žalovaný neuhradil, preto sa žalobca obrátil na súd. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že žaloba je dôvodná iba sčasti. Úverovú zmluvu posúdil súd prvej inštancie ako zmluvu spotrebiteľskú. Vzhľadom k tomu, že ide o spor zo zmluvy o spotrebiteľskej veci, súd prvej inštancie skúmal, či nárok žalobcu nie je premlčaný podľa § 54a Občianskeho zákonníka. Dospel pritom k záveru, že nárok žalobcu premlčaný nie je. Následne súd skúmal, či úverová zmluva obsahuje všetky obligatórne stanovené náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd konštatoval, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.000 eur, ktorý mal žalovaný vrátiť v 24 mesačných splátkach po 105,55 eur. Súd bol toho názoru, že úverová zmluva neobsahuje správny údaj o celkovej čiastke spojenj s úverom. V zmluve je uvedená výška celkovej sumy úveru 2.532,67 eur, avšak 24 splátok po 150,55 eur (správne 105,55 eur) predstavuje sumu 2.533,2 eur. V súvislosti s takto nesprávne uvedenou celkovou čiastkou spojenou s úverom je potom nesprávne uvedená aj RPMN v neprospech spotrebiteľa, namiesto 26,56% je v zmluve uvedená 25,43%. Súd prvej inštancie dodal, že pokiaľ v bode I. úverovej zmluvy je uvedené, že výška poslednej splátky bude uvedená v splátkovom kalendári, je toto ustanovenie neurčité, ak splátkový kalendár nebol

súčasťou zmluvy. Odkázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.10.2021, č.k. 19CoCsp/21/2021-256. Pokiaľ posledná, t. j. 24. splátka úveru mala mať odlišnú výšku ako ostatné splátky, táto skutočnosť mala byť určitým spôsobom (konkrétnou výškou) uvedená priamo v zmluve - v jej základných podmienkach, nakoľko ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch (výška splátky). Táto skutočnosť pritom má vplyv na výpočet sumy celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ako aj výšku RPMN. Pre tento nedostatok obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere súd posúdil úverovú zmluvu podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch ako bezúročnú a bez poplatkov. Žalobcovi tak voči žalovanému vznikol nárok len na vrátenie poskytnutej istiny 2.000 eur po odpočítaní zaplatených úhrad 1.587,78 eur, teda len čiastka 412,22 eur a nie na úrok a poplatky. Keďže žalovaný dlžnú sumu 412,22 eur neuhradil riadne a včas, dostal sa s plnením do omeškania a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Žalobca si nárok na úrok z omeškania uplatnil od 23.06.2021, t. j. odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky vo výške 5 % ročne, ktorý mu súd prvej inštancie priznal len zo sumy 412,22 eur. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie žalobu zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 2 CSP. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 34%, úspech žalovaného 66%, pomer úspechu a neúspechu v konaní predstavoval 32% v prospech žalovaného. Žalovanému však v konaní žiadne trovy nevznikli, preto súd rozhodol, že žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti výroku II. rozsudku o zamietnutí zvyšku žaloby, podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca. Namietal záver súdu, že by celková čiastka spojená s úverom bola v zmluve uvedená nesprávne. Uvedol, že podľa čl. III bodu 1 zmluvy súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky (VOP), Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, pričom podpisom zmluvy žalovaný s nimi súhlasil a zaviazal sa ich dodržiavať. Podľa čl. 5.17 Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery D. D., E. (POP): „Posledná splátka je vo výške zostatku Pohľadávky Banky.“ Podľa jeho názoru je tak celková čiastka spojená s úverom uvedená v správnej výške, a to s poukazom na ustanovenie bodu 5.17 POP. Posledná splátka bola vo výške 105,02 eur. Ďalej uviedol, že podľa čl. III bodu 6 zmluvy je súčasťou zmluvy i splátkový kalendár, ktorý obsahuje presný rozpis jednotlivých splátok (a teda aj výšku poslednej splátky poníženu o 0,53 eur). V tejto súvislosti žalobca odkázal na rozhodovaciu prax odvolacích súdov. Namietal záver súdu, že je v zmluve nesprávne uvedená aj hodnota RMPN. Údaj o celkovej čiastke spojenej s úverom je v zmluve uvedený správne, následkom čoho je správny aj údaj o RPMN. Je logické, že ak by bola celková čiastka spojená s úverom iná, ako je uvedená v zmluve (2.532,67 eur), malo by to nepochybne vplyv na vypočítanú výšku RPMN, keďže tento údaj je jednou z premenných, ktoré sú použité na výpočet RPMN. Nakoľko podľa jeho názoru je táto uvedená správne, čo vysvetlil vyššie, mal za to, že RPMN uvedená v zmluve vo výške 25,43 % je nepochybne správna. Na základe uvedeného mal za to, že úver poskytnutý na základe zmluvy nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. zmenil tak, že mu prizná aj zamietnutú časť žaloby a náhradu trov konania, resp. aby napadnutý rozsudok vo výroku II. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v tomto rozsahu na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Žalobca odvolaním namietal záver súdu prvej inštancie o celkovej čiastke spojenej s úverom a následkom toho aj záver o nesprávne uvedenej RPMN. Žalobca zastával presvedčenie, že úver nie je bezúročný a bez poplatkov, preto súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil.

6. Odvolací súd súhlasí so súdom prvej inštancie, že celková čiastka, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, je v zmluve o úvere uvedená nesprávne. Ide o náležitosť vyžadovanú ust. § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch.

7. V zmluve o úvere bol počet splátok 24, výška splátky je 105,55 eur, pričom celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je v zmluve uvedená vo výške 2.532,67 eur. Pri súčine počtu splátok a výšky

splátky predstavuje však celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sumu 2.533,2 eur (24 x 105,55 = 2.533,2). Z uvedeného je zrejmé, že sa líši skutočný údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, od celkovej čiastky deklarovanej v zmluve.

8. Pritom platí, že chybný uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, bez ohľadu na sumu alebo skutočnosť, že chybný údaj nie je v neprospech spotrebiteľa, je dôvodom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (záver kolégia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 05.04.2022).

9. Podľa odvolacieho súdu nie je opodstatnené, že posledná splátka bola nižšia, než ostatné, čo bolo vopred dojednané. Výška poslednej splátky nebola uvedená pre spotrebiteľa jasne a zrozumiteľne, nakoľko v zmluve sa k výške splátky uvádzal len údaj „105,55 eur mesačne, k 10. dňu v kalendárnom mesiaci. Výška poslednej splátky úveru je uvedená v splátkovom kalendári“ a podľa bodu 5.17 POP (na ktoré žalobca aj v odvolaní odkazuje), že „posledná splátka je vo výške zostatku Pohľadávky Banky“. Výška splátky tak bola upravená odlišne v zmluve a v POP. To však nie je akceptovateľné a ako to správne konštatoval súd prvej inštancie, výška splátky musí byť uvedená priamo v zmluve.

10. Preto bol odvolací súd toho názoru, že súd prvej inštancie dospel k vecne správne záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

11. Žalobca má tak titulom úveru nárok iba na istinu úveru. Na poplatky a zmluvné úroky nárok nemá. Preto súd prvej inštancie správne rozhodol napadnutým výrokom II. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti.

12. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny aj v závislom výroku III. o trovách konania. Keďže žalovanému žiadne trovy pred súdom prvej inštancie nevznikli, správne mu súd ich náhradu nepriznal.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).